

*Textus: Lk 20,27-46**Pál Apolka*

ATYÁM, FIAM, LELKEM – A FIÚTÓL KAPOTT ÖNAZONOSÍTÓ – A FIÚSÁG*

Krisztustól mindig azt fogjuk kérdezni, ami a leginkább aggaszt minket. A tanácsstalanság és a tanácsstalanság miatti nyugtalanság pedig kiforgat minket önmagunkból, és olyan kérdésekre sarkallhat, amiknek látszólag semmi értelme. A szadduceusok nem kérdezték Jézust konkrétan a feltámadásról. Azt, ami tulajdonképpen érdekelte őket, elhallgatták előle. Jézus felismerte ezt, és arra a néma kérdésekre adott választ, amit egy másikkal próbálgattak takargatni. Zavartságukat jól szemlélteti ez a szövevényes történet is, amit előadtak. Feltehetnénk azt a kérdést, hogy a történetükben szereplő család élete a meddőbb, vagy a szadduceusoké, az életükben meg nem született Fiú miatt.

Ha mi nem tudnánk, hogy Krisztus feltámadt a halálból, nekünk is azon kellene gondolkoznunk, hogy mi lesz velünk halálunk után, létezik-e lélekvándorlás, létezik-e egyáltalán lélek, ki támaszt majd fel minket a halálból, már ha egyáltalán létezik ilyesmi. Érdemes megjegyezni, hogy a szadduceusok legnagyobb ellenfele a feltámadás kérdésében nem Jézus volt. Hanem a Jézust velük együtt hallgató farizeusok. A farizeusok úgy hitték, hogy a feltámadás a földi élet folytatása a halál után. Egy rabbi úgy beszél róla, hogy a feltámadást követő örök életben egy férfinak 600.000 fia lesz, mindene szaporává és sokszorosán termékennyé válik, tele lesz élete áldással. Ez az, amiben a szadduceusok nem hittek. Ha jobban szemügyre vesszük, ezt a nézetet Jézus sem osztotta. Ő a Fiú feltámadását és a feltámadás Fiát hirdette. Tudjuk pedig róla, hogy ő a Fiú és a Feltámadás is. Meglehet, a szadduceusok hallották már beszélni Krisztust haláláról és feltámadásáról, megsejthették, hogy Krisztus másként vélekedik erről a kérdésről, és ki akarták csikarni belőle, mit ért feltámadáson.

Jézus kihallja a kérdésből a valódi aggályt, és a szadduceusokkal ellentétben köntörfala-

* Elhangzott 2025. április 2-án az SRHE reggeli áhítatán.

zás nélkül mondja el azt a választ, ami életet menthet, és úgy, ahogy az életet menthet. A szadduceusok és Jézus párbeszédéből szépen kirajzolódik: az ember jövője, megmaradása, halál utáni állapota csak az isteni szemszögből nézve vigasztaló. Emberi módon is válaszolhatott volna nekik, ám abban nem lett volna vigasztalás, ezért isteni módon közelít az ember felé. Gyakran mi sem értjük a kérdéseinkre érkező isteni válaszokat, mert túlságosan emberi módon, szűklátókörűen viszonyulunk hozzájuk, de Isten tág térre enged minket, tágítja a tudatunkat, és türelmesen vár. Olyan ez, mint amikor Jézussal úgy gúnyolódtak a keresztről, hogy szálljon le a keresztről, ha ő Isten fia. Jézus tényleg leszállt a keresztről, csak nem úgy, ahogy az ember azt elképzelte és várta volna.

Jézus megvilágításba helyezi, hogy a házasságkötés nem a feltámadás korszakának és állapotának az ügye, hanem a halálhoz közelítő életé. A földön van értelme fenntartani utódok által a nevünket, de ott, ahol a nevünk már fel van írva, ott nincs... Megszületett egy asszonytól az az örökös, aki által Istennek valamennyi emberi teremtménye mind az ő nevét viseli majd, és mind fia lesz. Hatalmas család ez, aminek tagjait valódi test és vérség köt össze: Krisztus teste és vére.

Ha Krisztus azt mondja, hogy ő a feltámadás és az élet, akkor a szadduceusok tagadják, hogy van Krisztus. Történetükben valóban hiányzó elem marad a fiú megszületése. Isten fia azonban önmagában folytatja a szadduceusok befejezetlen történetét. Krisztus az ember minden reménytelen magtalanságához magvető kezekkel közeledik. Ő minden halott tervet, reményevesztett vágyálmot, mindenkit, aki meghalt, mindenkit, akiben haldoklik valami, vagy valami már meghalt, képes feltámasztani.

Jézus arra is rávilágít, hogy Isten Istene Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. A következő szakaszban ezt úgy mondja: Krisztus Ura Dávidnak. Jézusban, Isten fiában fennmaradt Ábrahám és Ábrahám minden utóda. Mert Jézus a feltámadás. Isten Krisztus által mindenkit fiává fogad és testvérré tesz, így a feltámadásban maradunk mi is, ha a fiúság lelke munkálkodik bennünk. Amikor Jézus kijelenti, hogy a halottak feltámasztatnak, a nyelv megengedi úgy érteni ezt a kijelentést, hogy az Örökkévaló feltámasztja a holttesteket, a meghaltakat, sőt. Az Úr a meg nem születetteket is képes életre kelteni. Szóval: a feltámadásba vetett hit nem tűnik olyan képtelenségnek, ha abból a szemszögből figyeljük, hogy Isten a semmiből is képes életet előhozni. Ő a feltámadás Istene, az élők Istene, nem a holtaké. Az ő fiai sem lehetnek a halál fiai, hiszen összeegyeztethetlen a Teremtő természetével a halál. Király sincs alattvaló nélkül, apa sincs fiú nélkül, Isten sem Úr élők nélkül. Márpedig számára mindenki él. És mindenki a számára él. Ő is él mindenki számára.

A feltámadáshoz vezető egyetlen út a fiúvá válás. Jézus tudja, miről beszél itt, mert ő a Fiú. A fiúi engedelmisségre pedig már példát kaptunk – itt pedig azon van a hangsúly, aki a példát adta. A szadduceusok nem helyénvaló kérdése által Jézus sok mindent helyretesz, hiszen a kérdésükkel Isten a Fiát igazolta. És noha sem a farizeusi feltámadásképpnek, sem a szadduceusi feltámadástagadásnak nem lett igaza, Jézusnak alkalma nyílt közölni az igazságot. És ez a lényeg. Jézus Krisztus fiúsága által a keresztény ember már a fizikai halál beálta előtt megismeri az elmúlást, a halált, szembesül vele napról napra, így attól a haláltól, ami testére vár, nem tart, ugyanis tudja, hogy ami igazán ártalmas, az az életére veszélyes, nem a halálára.

A döbbenetes válasza az írástudók nem felelhetnek másként, minthogy azt mondják: Mester, (ezt) jól megmondtad! Jézus nem szégyenítette meg a kérdést, sem a kérdezőket, sem a hallgatóságot, önmagát sem, és az Atyát sem. Örökéletmentő feleletet adott. Amikor életünk meddőnek mutatkozik, Jézus a magaslatokra emeli a tekintetünket, ahol az Isten szeméből az újjászületés fürdője folyik ránk. Engedjük az élet vize által növekedni a bennünk elvetett magot. Ő lehetővé teszi, hogy egymásban is erősítsük a növekedést: bár meddő volt az emberiség, most testvéreket kapunk ajándékba: a legnagyobb ajándéktól: a Fiútól. Ámen.